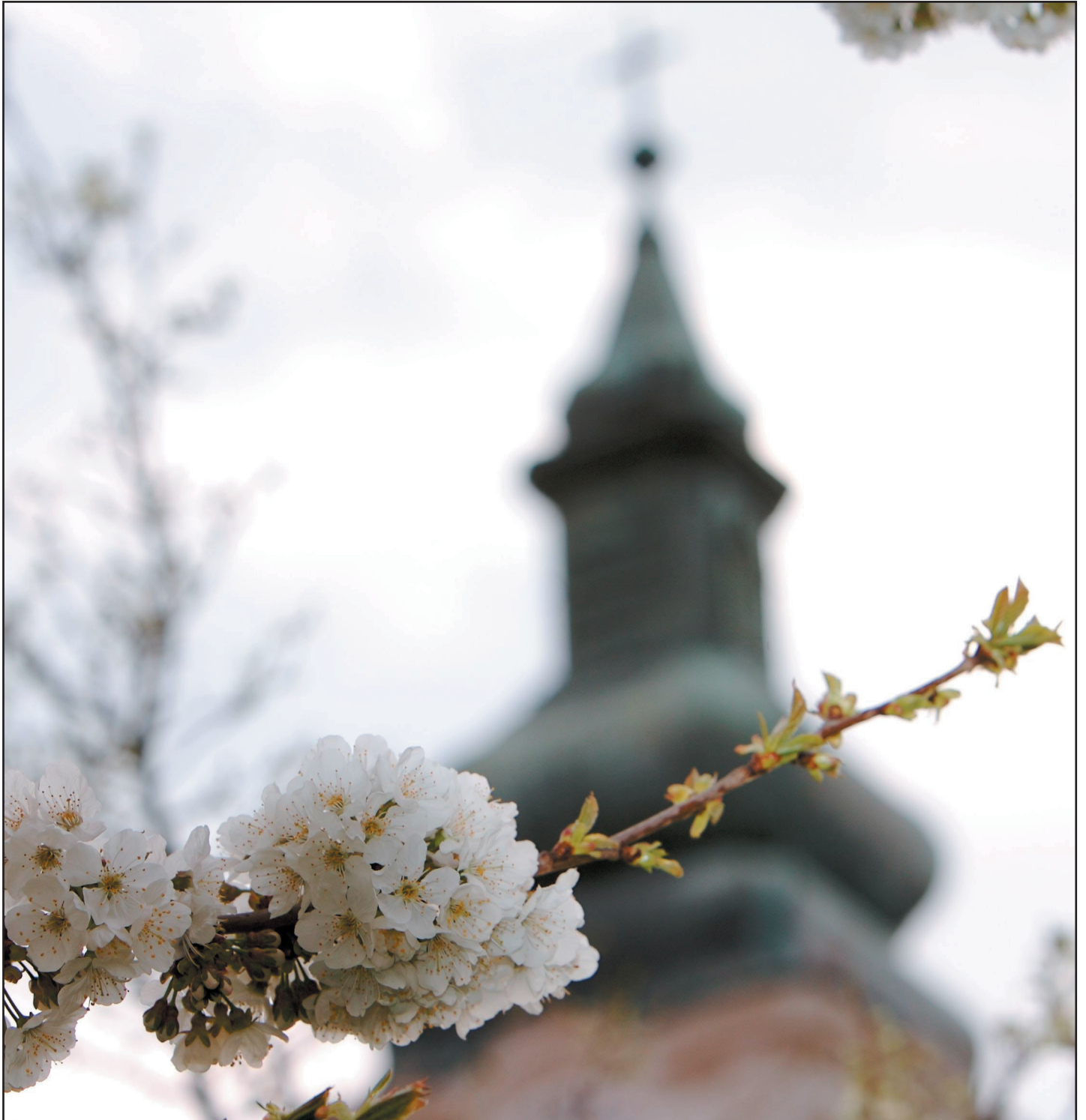

Život Cirkvi

Ročník 17

12/2010

Kvetný víkend: Stretnutie mladých s diecéznymi biskupmi

Svet potrebuje opäť hromozvod

Dnes by už málokto riskoval, ak by chcel postaviť vysokú stavbu bez hromozvodu. V búrkach priťahuje blesky a dom robí bezpečným. Je známym sociologickým javom, že aj spoločnosť, menšia, či väčšia, hľadá podvedome hromozvod. Vtedy, ak je v ohrození. Už niekoľko rokov je takýmto ohrozením pedofília. Ohavný čin dospelých, ktorí si svoje sexuálne úchyľky vybíjajú na malých deťoch. Každý jeden z takýchto skutkov je nutné brať so všetkou vážnosťou.

Ani niektorí kňazi Katolíckej cirkvi sa takýmto prípadom nevyhli. Znamená to však, že zvyšok spoločnosti je v poriadku a vinníci sú iba v radoch Katolíckej cirkvi? Sociologický jav hromozvodu opäť zafungoval.

Svätý Otec v sobotu zverejnil svoj dlhočakávaný pastiersky list pre Írsko. Ešte v ten deň tento krok médiá vyzdvihli. V pondelok sa však situácia radikálne obrátila. To, čo platilo pre médiá v sobotu, už v pondelok platiť nemohlo. Ostrovná agentúra známa svojim vyhraneným názorom na Cirkev udala iný tón. Vraj sa katolíci v Írsku hanbia za pápeža a ten neurobil dostatočne to, čo sa od neho očakávalo.

V nedeľu poobede mi volal redaktor z jedného slovenského denníka. Jeho otázka znela, či je KBS spokojná s tým, čo pápež napísal v liste. Ja som sa ho opýtal, či daný pastoračný list čítal. Zmohol sa na odpoveď, že si prečítal to, čo priniesli agentúry...

Problematiku spojenú s medializovanou kauzou sa snažím sledovať z viacerých zdrojov. Medzi nimi je aj zaujímavá analýza jedného zo známych talianskych filozofov, právnikov a sociológov v jednej osobe Massima Introvigneho. Všeobecne uznávaná osobnosť, ktorú len ťažko možno obviňovať z zaujatosti.

Pre mediálnu prezentáciu toho, čo sa práve deje, našiel známy a veľmi výrečný výraz. Ide o „morálnu paniku“. Tento pojem vznikol v roku 1970 a opisuje jav, pri ktorom prichádza k sociálnemu zveličeniu. Jednou z charakteristík „morálnej paniky“ je systematické zveličovanie. Jav, ktorý sa udial pomerne dávno je prezentovaný ako niečo, čo je „nové“. Ako niečo, čo verejnosť vníma ako „teraz“ a „tu“. Ďalším znakom je nárast faktu. „To je len začiatok, to podstatné ešte len príde“. „Morálna panika“ je teda vyvolaná skutočným faktom, ktorý je však zveličený a ukazuje iba jediného vinníka, ktorý je ešte k tomu identifikovaný s celou inštitúciou. V tomto prípade ide o skutočné prípady pedofílie. Aj keby boli len dva takéto príklady, je to morálne neospravedliteľné. V skutočnosti však nie je jedno, či sú dva, či sú ich desiatky, alebo stovky, či tisíce.

Pozriem sa teda na fakty. Doteraz najväčšou a nezávislou v oblasti zneužívania detí kňazmi je štúdia John Jay College of Criminal Justice zo City University of New York. Ide o najuznávanejšiu akademickú inštitúciu v USA v oblasti kriminológie.

Štúdia hovorí o 4 392 prípadoch kňazov z celkového počtu 109 tisíc, ktorí boli v rokoch 1950 až 2002 obvinení zo sexuálnych vzťahov s mladistvými. Z nich bolo odsúdených menej ako sto. V niektorých prípadoch išlo o ma-

lé číslo i z dôvodu premlčania, alebo smrti obvinených. Napriek tomu však vinnými bolo uznaných len nepatrné množstvo z obvinených. Medzi obvinenými však nechýbali aj mnohé prípady úplne nevinných kňazov. Hovorca Konferencie biskupov USA mi dokonca potvrdil, že mali niekoľko prípadov samovrážd kňazov, ktorí neunesli ťarchu falošných obvinení. Falošné obvinenia radikálne narástli po roku 1990, kedy sa uskutočnili prvé úspešné pokusy s finančným odškodnením.

Aj v aktuálnych prípadoch sa hovorí o kňazoch, ktorí sú obvinení. A každý, ktorý sa takého skutku dopustil, musí niesť i dôsledok. Obvinenie však nie je dokázanie skutku a odsúdenie. Napriek tomu však v médiách rezonujú čísla, s ktorými sa narába veľmi nekorektne.

Katolícka cirkev vyhlásila nulovú toleranciu v prípade kňazov, ktorí sa dopustili pedofílie. Podľa Massima Introvigneho by však mala platiť tá istá nulová tolerancia pre všetkých, ktorí sa dopustili falošného obvinenia.

V USA po zverejnení spomínanej štúdie radikálne poklesol počet obvinení a s tým i odsúdení.

Štúdia John Jay College priniesla i niekoľko ďalších zaujímavých faktov. Ako pedofilné boli médiami označované i obvinenia, ktoré sa dotýkali vzťahov kňazov s dospievajúcimi. Nikto nepopiera, že ide o morálne zlyhanie i v týchto prípadoch. Takisto nemorálne je však tvrdenie, že ide o pedofiliu. Zo samotnej pedofílie bolo odsúdených 54 kňazov za 52 rokov. Teda zhruba jeden za rok v celých USA.

Čo sa týka právneho stavu v Katolíckej cirkvi, stavia sa k týmto prípadom oveľa tvrdšie, ako civilné právo. V dokumente Kongregácie pre náuku viery z roku 2001 „De Delictis gravioribus“ je ustanovené, že biskup musí nahlásiť Kongregácii pre náuku viery každý prípad sexuálneho vzťahu klerika s osobou mladšou ako 18 rokov. Predpokladá sa doba premlčania 10 rokov po dovŕšení 18. roku veku obete. V USA však samotná Konferencia biskupov požiadala o úpravu, podľa ktorej neexistuje doba premlčania takéhoto prípadu. Je to preto, aby nezostali nepotrestané činy pedofílie spáchané v minulosti. Je to teda oveľa prísnejší postup ako v civilnom práve.

Štúdia John Jay College však idú ďalej. Hovorí o tom, že počet prípadov pedofílie je v Katolíckej cirkvi v pomere 2 až 10 krát menej ako v prípadoch iných denominácií, v ktorých pastori sú ženatí. O tom však médiá cielene mlčia. Celibát teda nie je príčinou pedofílie. Najviac prípadov pedofílie, odhliadnuc od príslušnosti ich páchatel'ov, až 90 percent, je medzi ženatými. Ešte šokujúcejším faktom je, že až 2 tretiny prípadov pedofílie je páchaných vo vlastných rodinách- otcami, otčinnmi, strýkami, bratrancami, dokonca bratmi... Mimo rodín ide najmä o vychovávateľ'ov, učiteľ'ov a športových trénerov mladistvých. Ako hovorí Massimo Introvigne, štatistiky hovoria i ďalšie fakty, ktoré nie sú politicky korektné, no treba ich povedať. Až 80 percent tých, ktorí sa dopustili pedofílie sú homosexuálne prípady. Teda dospelý muž, ktorý zneužíva dieťa mužského pohlavia. 90 percent odsú-

dených kňazov bolo tých, ktorí mali homosexuálne sklony. Aj z týchto čísiel je jasne vidieť, že nejde o problém celibátu, ale o toleranciu, ktorá prevládala v 70. rokoch v seminároch práve v oblasti pripúšťania kandidátov na kňazstvo s nevyriešenými sexuálnymi problémami.

Skúsme si spojiť túto „morálnu paniku“ so snahou Cirkvi posatviť sa vždy a za každých okolností na ochranu rodiny a práva na život.

Je potrebné stále opakovať to, čo Benedikt XVI. napísal vo svojom liste. „Zdieľam zdesenie a pocit zrady, ktorý toľkí z vás zažili v súvislosti s týmito hriechnym a zločinným konaním, a so spôsobom, akým sa s ním cirkevné autority v Írsku vysporiadali,“ napísal Svätý Otec. Podľa jeho slov Cirkvi v Írsku musí pred Pánom a ľuďmi uznať tieto vážne hriechy. Toto uznanie, sprevádzané úprimnou ľútosťou nad ujmom, spôsobenou obetiam a ich rodinám, musí viesť k spoločnému úsiliu, aby sa zabezpečila ochrana detí pred podobnými zločinmi v budúcnosti.

Benedikt XVI. zdôraznil, že iba starostlivým preskúmaním všetkých faktorov, ktoré zapríčinili vznik krízy, sa dá dospieť k prijatiu účinných opatrení a nájdeniu lieku. Medzi nimi spomenul i nemiestnu snahu uchovať reputáciu Cirkvi a vyhýbať sa škandálom, čoho následkom je zlyhanie v uplatňovaní existujúcich kánonických trestov a v ochrane dôstojnosti každého človeka.”

„Vyzývam vás všetkých, ako Boží ľud v Írsku, aby ste premýšľali o ranách, spôsobených na Kristovom tele, niekedy bolestivých liekoch na ich ošetrovanie a zahojenie, a o potrebe jednoty, lásky a vzájomnej podpory v dlhom procese obnovy,“ napísal Svätý Otec.

Je potrebné, aby tí, ktorí tak vážny dokument komentujú, si ho aspoň prečítali. Aby komentovali to, čo v ňom je. Nie to, čo v ňom nie je.

Okrem hlbokkej bolesti je tu totiž aj nádej. Že pravda nás vyslobodí. Hoci v tejto chvíli tak veľmi bolí.

RV, Jozef Kováčik

Benedikt XVI.: Odsúdiť hriech, ale zachrániť hriešnika

Vatikán (21. marca, RV) – Aj v túto nedeľu sa Svätý Otec pred modlitbou Anjel Pána prihovoril veriacim:

Drahí bratia a sestry!

Je tu Piata pôstna nedeľa, v ktorej nám liturgické texty ponúkajú evanjeliový príbeh o Ježišovi, ktorý zachraňuje cudzoložnú ženu pred odsúdením na smrť (Jn 8,1-11). Zatiaľ čo Ježiš vyučuje v chráme, zákonníci a farizeji privádzajú k nemu ženu prichytenú pri cudzoložstve, pre ktorú Mojžišov zákon nariaďuje ukameňovanie. Títo muži žiadajú od Ježiša, aby odsúdil hriešnicu, čím ho chcú „podrobiť skúške“ a prinútiť ho, aby urobil chybný krok. Scéna začína byť veľmi dramatická: od Ježišových slov závisí nielen život tejto osoby, ale i jeho vlastný život. Pokryteckí žalobcovia totiž predstierajú, že mu zverili súd, zatiaľ čo v skutočnosti je to práve On, ktorého chcú obviniť a odsúdiť. Ježiš je však „plný milosti a pravdy“ (Jn 1,14). On vie, čo je v srdci každého človeka, chce odsúdiť hriech, ale zachrániť hriešnika, preto odkrýva pokrytectvo. Svätý Ján evanjelista zdôrazňuje jednu zvláštnosť: kým žalobcovia na Ježiša naliehajú, on sa skláňa a prstom píše po zemi. Svätý Augustín poznamenáva, že toto gesto predstavuje Krista ako božského Zákonodarcu. Boh totiž píše zákon svojim prstom na kamenné tabule (porov. Kom. k evanjeliu podľa Jána, 33,5). Ježiš je teda zákonodarcom, zosobnenou Spravodlivosťou. A aký je jeho rozsudok? „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň!“ Tieto slová sú plné odzbrojujúcej sily pravdy, ktorá búra múr pretvárk a otvára svedomie pre väčšiu spravodlivosť,

spravodlivosť lásky, v ktorej spočíva naplnenie každého príkazu (porov. Rim 13,8-10). Je to spravodlivosť, ktorá zachránila aj Šavla z Tarzu premeniac ho na sv. Pavla (porov. Flp 3,8-14).

Keď žalobcovia „počnúc staršími, jeden po druhom odchádzali“, Ježiš odpustiac žene jej hriech, uvádza ju do nového života orientovaného k dobru: „Ani ja ťa neodsudzujem; choď a odteraz už viac nehreš!“ Je to tá istá milosť, ktorá privedie apoštola k tomu, aby povedal: „Ale jedno robím: zabúdam na to, čo je za mnou, a uhláňam za tým, čo je pred mnou. Bežím k cieľu, za víťaznou cenou Božieho povolania zhora v Kristovi Ježišovi“ (Flp 3,14). Boh nám praje iba dobro a život; stará sa o zdravie našej duše prostredníctvom svojich služobníkov, oslobodzujúc nás od zla vo sviatosti zmierenia, aby nikto nebol zavrhnutý, ale všetci sa istým spôsobom obrátili. V tomto Roku kňazov chcem povzbudiť pastierov, aby napodobňovali svätého farára z Arsu v službe sviatostného odpustenia, aby veriaci znovu objavili jeho význam a krásu a boli uzdravení milosrdnou láskou Boha, ktorý „ide tak ďaleko, že dobrovoľne zabúda na hriech, len aby nám odpustil“ (List na začiatku Roka kňazov).

Drahí priatelia, učme sa od Pána Ježiša nesúdiť a neodsudzovať bližného. Učme sa byť zásadoví voči hriechu - začínajúc od seba! - a byť trpezliví k ľuďom. Nech nám v tom pomáha Božia Matka, ktorá zbavená akejkoľvek viny je sprostredkovateľkou milosti pre každého ľutujúceho hriešnika.

-pd- / snímka RV

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Svätý Albert Veľký

Vatikán (24. marca, RV) - Drahí bratia a sestry, medzi významných učiteľov stredovekej teológie patrí svätý Albert Veľký. Titul „veľký“ (magnus), s ktorým vošiel do histórie, naznačuje rozsiahlosť a hĺbku jeho učenia, ktoré Albert pripojil k svätosti svojho života. Avšak znamenité tituly mu neváhali pripisovať ani jeho súčasníci: jeden z jeho žiakov, Ulrich zo Štrasburgu, ho nazval „úžasom a zázrakom našej doby“.

Narodil sa v Nemecku začiatkom XIII. storočia a ešte ako veľmi mladý odišiel do Talianska, do Padovy, ktorá bola sídlom jednej z najslávnejších univerzít stredoveku. Venoval sa štúdiu tzv. „slobodných umení“ – gramatike, rétorike, dialektike, aritmetike, geometrii, astronómii a hudbe – teda všeobecnej vzdelanosti; javil však typický záujem o prírodné vedy, ktoré sa zakrátko stali obľúbenou oblasťou jeho zamerania. Počas svojho pobytu v Padove navštevoval kostol dominikánov, ku ktorým sa neskôr pridral – zložiac u nich večné rehoľné sľuby. Zo životopisných prameňov je zrejmé, že v Albertovi toto rozhodnutie dozrievalo postupne. Intenzívny vzťah s Bohom, príklad svätosti bratov dominikánov, počúvanie kázní blahoslaveného Giordana zo Saska – nástupcu sv. Dominika vo vedení rehole Bratov kazateľov – to boli rozhodujúce faktory, ktoré mu pomohli prekonať všetky pochybnosti a zvíťaziť aj nad prekážkami, čo mu kládla rodina. Často, v rokoch mladosti, k nám Boh hovorí a ukazuje nám projekt nášho života. Ako pre Alberta, tak aj pre nás všetkých – osobná modlitba živá Božím slovom, prijímanie sviatostí a duchovné vedenie osvietených mužov – to sú prostriedky na objavenie a nasledovanie Božieho hlasu. Prijal rehoľné rúcho od blahoslaveného Giordana zo Saska.

Po kňazskej vysviacke mu predstavení určili, aby prednášal vo viacerých centrách teologického štúdia, ktoré prislúchali ku konventom dominikánskych pátrov. Vynikajúce intelektuálne kvality mu umožnili zdokonaľiť štúdium teológie na najslávnejšej univerzite tej doby – na univerzite v Paríži. Od tých čias sa svätý Albert neobyčajne dobrým spôsobom venoval písaniu – a pokračoval v ňom až do konca svojho života. Boli mu zverené prestížne úlohy. V roku 1248 bol poverený otvoriť teologické štúdium v Kolíne, v jednom z najdôležitejších miest Nemecka, v ktorom Albert prežil viacero období svojho života a ktoré sa mu stalo jeho druhým domovom. Z Paríža zobral so sebou do Kolína svojho vynikajúceho študenta – Tomáša Akvinského. Už len samotný fakt, že bol učiteľom sv. Tomáša, by stačil na to, aby sme sa na Alberta dívali so skutočným obdivom. Medzi týmito dvoma teológmi sa rozvinul vzťah vzájomnej úcty a priateľstva, ľudských prístupov, ktoré mimoriadne pomáhajú rozvoju vedy. V roku 1254 Alberta zvolili za provinciála „teutonskej“ – teda germánskej provincie pátrov dominikánov, ktorej súčasťou boli komunity rozprestierajúce sa na obrovskom území strednej a severnej Európy. Preslávil sa zápalom, s ktorým sa pustil do vykonávania

danej služby: navštevoval jednotlivé komunity a neustále napomínal spolubratov k zachovávaniu vernosti, aby pamätali na učenie a príklad sv. Dominika.

Jeho nadanie neušlo pozornosti pápeža Alexandra IV, ktorý chcel mať Alberta na nejaký čas pri sebe v Anagni, kam pápeži často chodievali, v samotnom Ríme a vo Viterbe – aby sa s ním mohol radíť v teologických veciach. Ten istý Najvyšší veľkňaz ho vymenoval za biskupa v Regensburgu, vo veľkej a slávnej diecéze, ktorá však prežívala ťažké obdobie. Od roku 1260 do roku 1262 Albert vykonával túto službu s neúnavnou oddanosťou: podarilo sa mu do mesta prinavrátiť pokoj a porozumenie, zreorganizovať farnosti a kláštory a dať nový impulz pre dobročinné diela. V rokoch 1263-64 Albert z poverenia pápeža Urbana IV. kázal v Nemecku a v Čechách, aby sa potom vrátil do Kolína, kde opäť prevzal úlohu profesora, učenca a spisovateľa. Bol mužom modlitby, vedy a dobročinnnej lásky; tešil sa veľkej autorite pri všetkom, čo konal – v rozličných záležitostiach Cirkvi i spoločnosti svojho času: bol najmä mužom zmierenia a pokoja v Kolíne, kde sa arcibiskup predtým dostal do neľútostného sporu s mestskými inštitúciami; šikovne si počínal počas II. lyonského koncilu, ktorý v roku 1274 zvolal pápež Gregor X., aby napomohol jednote medzi latinskou a gréckou Cirkvou – po rozdelení, ku ktorému došlo pri veľkej Východnej schizme v roku 1054; vysvetľoval učenie Tomáša Akvinského, ktoré sa stalo terčom námietok, ba dokonca aj odsúdení, i keď celkom neoprávnených.

Zomrel vo svojom kláštore Svätého Kríža v Kolíne v roku 1280: jeho spolubratia ho takmer ihneď začali uctievať ako svätca. Cirkev ho predložila k úcte veriacich beatifikáciou v roku 1622 a svätorečením v roku 1931, kedy ho pápež Pius XI. vyhlásil za Učiteľa Cirkvi. Bolo to bezpochyby oprávnené vyznačenie pre tohto veľkého Božieho muža a vynikajúceho učenca, ktorý sa vyznal nielen vo sfére právd viery, ale aj v mnohých iných oblastiach poznania. Naozaj, ak sa pozrieme na názvy jeho početných diel, uvedomíme si, že jeho vzdelanosť bola priam zarážajúca a jeho encyklopedické záujmy ho priviedli k tomu, že sa nevenoval len filozofii a teológii, ako jeho súčasníci, ale aj všetkým ostatným disciplinám, ktoré boli vtedy známe: od fyziky po chémiu, od astronómie po mineralógiu, od botaniky po zoológiu. Z tohto dôvodu ho pápež Pius XII. vyhlásil za patróna všetkých, čo sa venujú prírodným vedám a nazval ho „Doctor universalis“, práve kvôli ohromnej šírke jeho záujmov a vedomostí. Je zrejmé, že vedecké metódy, ktoré svätý Albert Veľký používal, sa nezhodujú s tými, čo sa začali uplatňovať v nasledujúcich storočiach. Jeho metóda sa zakladala len na pozorovaní, popise a klasifikácii fenoménov, ktoré študoval; avšak práve týmto otvoril dvere pre ďalšie práce.

Môžeme sa od neho ešte veľa naučiť? Svätý Albert nám predovšetkým ukazuje, že medzi vierou a vedou niet protirečenia – aj napriek nepochopeniam, ku ktorým

došlo v priebehu dejín. Muž viery a modlitby, akým bol aj svätý Albert Veľký, sa môže spokojne venovať štúdiu prírodných vied a napredovať v poznávaní mikro i makrokozmu; môže odkrývať zákony matérie: ved' toto všetko dokáže zároveň napájať smäd po Bohu a láske k nemu. Biblia nám hovorí o stvorení ako o prvotnom jazyku, prostredníctvom ktorého Boh – najvyššia inteligencia – Logos, nám zjavuje niečo sám zo seba. Kniha Múdrosti napríklad hovorí, že prírodné javy, tak veľké a krásne, sú ako diela umelca, prostredníctvom ktorých môžeme analogicky spoznávať autora celého stvorenia (porov. Múdr 13,5). Klasickým prirovnaním stredoveku a renesancie môžeme pripodobniť svet prírody ku knihe napísanej samotným Bohom, knihe, ktorú čítame na základe rozličných prístupov jednotlivých vied (porov. Príhovor k účastníkom na Plenárnom zasadaní Pápežskej Akadémie Vied, 31. októbra 2008). A naozaj, koľkí vedci podľa príkladu svätého Alberta Veľkého robili svoje výskumy inšpirovaní úžasom a vďačnosťou: pozerajúc na svet, ktorý sa ich očiam, očiam učencov a zároveň veriacich ľudí, zdal a stále zdá byť dobrým dielom múdreho a láskyplného Stvoriteľa. Vedecké štúdium sa premieňa na hymnus chvál. Dobré to pochopil veľký astrofyzik našich čias navrhnutý na blahorečenie – Enrico Medi, ktorý napísal: „Ach, vy obdivuhodné galaxie... Vidím vás, počítam vás, premýšľam nad vami, študujem vás a objavujem vás; prenikám do vašej hĺbky a snažím sa vás zachytiť. Od vás beriem svetlo a z neho robím vedu, prijímam popud a robím z neho poznanie; beriem ligot farieb a robím z neho poéziu; beriem vás, hviezdy, do svojich rúk a trasúc sa v osamelosti svojho bytia, dvíham sa vyššie, než ste vy samotné; v modlitbe vás kladím pred Stvoriteľa, ktorého len skrze mňa vy hviezdy môžete adorovať.“ (Le opere, Inno alla creazione). Svätý Albert Veľký nám pripomína, že medzi vierou a vedou je vzťah priateľstva a že vedci, prostredníctvom svojho povolania k štúdiu prírody, môžu kráčať po autentickej a čarokrásnej ceste svätosti.

Jeho neobyčajnú otvorenosť mysle môžeme pozorovať aj v kultúrnom diele, o ktoré sa s úspechom pokúšal, teda v prijatí a zhodnotení Aristotelovho myslenia. V časoch svätého Alberta sa rozšírilo poznanie viacerých diel tohto veľkého gréckeho filozofa, ktorý žil vo štvrtom storočí pred Kristom – a to najmä v oblasti etiky a metafyziky. Tieto diela poukazovali na silu rozumu: vysvetľovali zreteľne a jasne zmysel a štruktúru skutočnosti, jej poznateľnosť i hodnotu a cieľ ľudských skutkov. Svätý Albert Veľký otvoril dvere pre úplné prijatie filozofie Aristotela do stredovekej filozofie a teológie – prijatie, ktoré neskôr definitívne rozpracoval svätý Tomáš. Toto prijatie filozofie takpovediac predkresťanskej, bolo v tých časoch opravdivou kultúrnou revolúciou. Predsa len, mnohí kresťanskí myslitelia sa obávali Aristotelovej filozofie – filozofie nie kresťanskej – a to najmä preto, že táto filozofia, prezentovaná arabskými komentátormi, bola interpretovaná takým spôsobom, že sa zdala byť – prinajmenšom v niektorých jej častiach – úplne nezlu-

čiteľná s kresťanskou vierou. Vznikla tu otázka: sú viera a veda vo vzájomnom protirečení? Tu nachádzame jednu z veľkých zásluh svätého Alberta: s vedeckou precíznosťou študoval Aristotelove diela, presvedčený o tom, že všetko, čo je racionálne, musí byť zlučiteľné s vierou zjavenou vo Svätom písme. Inými slovami, Albert Veľký tak prispel k vytvoreniu autonómnej filozofie, odlišenej od teológie – teda spojenej s ňou len v jednote pravdy. Tak sa v XIII. storočí zrodilo jasné rozlišovanie medzi týmito dvoma poznami – filozofickým a teologickým – ktoré, vo vzájomnom dialógu, harmonicky spolupracujú na odhalení autentického povolania človeka – smädného po pravde a blaženosti: práve teológia, nazvaná svätým Albertom „veda citu“ – ukazuje človeku jeho povolanie k večnej radosti: k radosti, ktorá vychádza z úplného priľnutia k pravde. Svätý Albert Veľký dokázal komunikovať tieto pojmy jednoduchým a pochopiteľným spôsobom. Ako opravdivý syn svätého Dominika rád kázal Božiemu ľudu, ktorý s nadšením počúval jeho slová a sledoval príklad jeho života.

Drahí bratia a sestry, modlime sa k Pánovi, aby vo svätej Cirkvi nikdy nechýbali nadaní teológovia, zbožní a vzdelaní ako svätý Albert Veľký, a aby pomohol každému z nás privlastniť si „formulu svätosti“, ktorú on zachovával celý život: „Chcieť všetko, čo chcem, len pre Božiu slávu – tak, ako Boh chce pre svoju slávu všetko, čo chce“ – to znamená prispôbiť sa Božej vôli, aby sme vždy a všetko chceli a robili len na Jeho slávu.

Preklad: Martin Kramara

„Sedem Spasiteľových slov na kríži“ ako meninový dar pre Svätého Otca

Vatikán (20. marca, RV) – Včera večer o 18:00 sa vo Vatikáne uskutočnil koncert pri príležitosti menín pápeža Benedikta XVI. Vystúpili na ňom sláčikové „Kvarteto Henschel“ a mezzosopranistka Susanne Kellingová, ktorí predstavili „Sedem Spasiteľových slov na kríži“ od skladateľa Josepha Haydna, v úprave španielskeho hudobníka a skladateľa Josého Perisa Lacasu. Svätý Otec sa všetkým poďakoval za tento nevšedný dar a výber hudobného diela označil za „skutočne šťastný“:

„Na jednej strane jeho jednoduchá krása je hodná slávnosti sv. Jozefa, ktorého meno skladateľ nosil, na druhej strane jeho obsah je mimoriadne prispôbený Pôstnemu obdobiu, dokonca nás pripravuje na prežívanie ústredného tajomstva kresťanskej viery. „Sedem Spasiteľových slov na kríži“ je na hudobnom poli jedným z najvznešenejších príkladov, ako sa môžu snúbiť umenie a viera.“

-dj-

Pastiersky list pápeža Benedikta XVI. írskym katolíkom

Vatikán (20. marca, RV) – Prímas Írska a arcibiskup Armaghu kardinál Seán Brady slávil v Katedrále sv. Patricka svätú omšu, po skončení ktorej predstavil veriacim dlho očakávaný „Pastiersky list pápeža Benedikta XVI. írskym katolíkom“. Dnes bol v plnom znení zverejnený aj na tlačovej konferencii vo Vatikáne. Ako Svätý Otec v úvode píše, bol hlboko rozrušený informáciami o zneužívaní detí a zraniteľných mladých ľudí členmi Cirkvi v Írsku, predovšetkým kňazmi a rehoľníkmi: „Zdieľam zdesenie a pocit zrady, ktorý toľkí z vás zažili v súvislosti s týmito hriechom a zločinným konaním, a so spôsobom, akým sa s ním cirkevné autority v Írsku vysporiadali,“ píše pápež a zdôrazňuje, že v súčasnosti je dôležité čeliť problému zneužívania s „odvahou a odhodlaním“. Podľa jeho slov Cirkev v Írsku musí pred Pánom a ľuďmi uznať tieto vážne hriechy. Toto uznanie, sprevádzané úprimnou útosťou nad ujmu, spôsobenou obetiam a ich rodinám, musí viesť k spoločnému úsiliu, aby sa zabezpečila ochrana detí pred podobnými zločinmi v budúcnosti.

Svätý Otec pripomína, aby pri tom všetkom veriaci pamätali „na skalú, z ktorej sú vytesaní“ (porov. Iz 51:1), aby mysleli „na ušľachtilý a často hrdinský prínos minulých generácií írskych mužov a žien pre Cirkev a ľudstvo, ako na podnet k čestnému spytovaniu svedomia a angažovanému programu obnovy Cirkvi i jednotlivca.“ Benedikt XVI. vyjadril nádej, že sa podarí prekonať súčasnú krízu a Cirkev v Írsku sa opäť stane „presvedčivým svedkom pravdy a dobroty všemohúceho Boha, ktorý sa zjavil skrze svojho syna Ježiša Krista.“ Nástupca sv. Petra vo svojom pastierskom liste ďalej zdôraznil, že iba starostlivým preskúmaním všetkých faktorov, ktoré zapríčinili vznik krízy, sa dá dospieť k prijatiu účinných opatrení a nájdeniu lieku. Medzi nimi spomenul „neadekvátny postup pri určovaní vhodnosti kandidátov pre kňazstvo a rehoľný život; nepostačujúcu ľudskú, morálnu, intelektuálnu a duchovnú formáciu v seminároch a noviciátoch... či nemiestnu snahu uchovať reputáciu Cirkvi a vyhýbať sa škandálom, čoho následkom je zlyhanie v uplatňovaní existujúcich kánonických trestov a v ochrane dôstojnosti každého človeka.“

„Vyzývam vás všetkých, ako Boží ľud v Írsku, aby ste premýšľali o ranách, spôsobených na Kristovom tele, niekedy bolestivých liekoch na ich ošetrenie a zahojenie, a o potrebe jednoty, lásky a vzájomnej podpory v dlhom procese obnovy,“ píše Svätý Otec, a prihovára sa i každej zainteresovanej skupine osobitne – obetiam zneužívania a ich rodinám; kňazom a rehoľníkom, ktorí sa zneužívania dopustili; rodičom; deťom a mladým ľuďom Írska; kňazom a rehoľníkom v krajine; tamojším biskupom; a napokon všetkým veriacim.

V poslednom bode svojho pastierskeho listu navrhuje niekoľko konkrétnych iniciatív pre riešenie situácie.

Vyzýva všetkých, aby venovali svoje piatkové pokánie počas nasledujúceho roka do Veľkej noci 2011 za prílev Božej milosti a darov svätosti a sily od Ducha Svätého pre Cirkev v Írsku. Povzbudil veriacich, aby znovu objavili sviatosť zmierenia a odovzdávali sa premieňajúcej sile jej milosti. Upozornil na to, že zvláštna pozornosť by sa mala venovať eucharistickej adorácii, a v každej diecéze by mali byť kostoly alebo kaplnky pre tento účel. Zároveň Benedikt XVI. oznámil svoj úmysel vykonať apoštolské vizitácie v niektorých írskych diecézach, seminároch a rehoľných kongregáciách, ktoré by mali pomôcť miestnej Cirkvi na ceste obnovy. Svätý Otec navrhol, aby sa pre biskupov, kňazov a rehoľníkov poriadala národná Misia, zameraná na prijímanie znalostí a skúseností kazateľov a exercitátorov z Írska a zo zahraničia; skúmanie koncilových dokumentov a pápežského učenia, ktoré by malo viesť k „hlbšiemu oceneniu povolania, k objaveniu koreňov viery v Ježiša Krista a k čerpaniu z prameňa živej vody, ktorú ponúka prostredníctvom svojej Cirkvi.“ Svoj list írskym katolíkom Benedikt XVI. ukončil špeciálnou modlitbou za Cirkev v Írsku.

-dj-

Hovorca Svätej stolice k Pastierskemu listu pápeža Benedikta XVI. írskym katolíkom

Vatikán (20. marca, RV) - Pravda, uznanie, bolesť, obrátenie, úsilie – tieto slová hovorca Svätej stolice p. Federico Lombardi SJ označil za kľúčové pri predstavovaní Pastierskeho listu pápeža Benedikta XVI. írskym katolíkom v súvislosti so sexuálnym zneužívaním zo strany príslušníkov kléru:

„Je to dokument, ktorý nehľadá výhovorky, čestný, úprimný. Pastiersky list sa čestne a poctivo sústreďuje na Cirkev, na zodpovednosť členov Cirkvi, na utrpenie, spôsobené iným, a nemá v úmysle sa problematike vyhnuť... Pápež si nemyslí, že ide o jednoduchú a rýchlu záležitosť, hovorí: „Toto je iba krok na dlhej ceste.“

Reagujúc na otázky novinárov p. Lombardi zdôraznil pápežovo úsilie v boji proti pedofílii v Cirkvi a proti tzv. „kultúre mlčania“ už od čias, keď bol kardinálom:

„Kto pozná situáciu a úlohu, ktorú pápež vykonáva, vidí, že je svedkom hľadania koherencie a jasnosti, a ani čas jeho pôsobenia v Kongregácii pre náuku viery nebol obdobím zakrývania alebo utajovania záležitostí, ale stále rozhodnejšej snahy pre objasnenie a zakročenie.“

Lombardi poukázal na to, že pápežov list je pastoračným dokumentom, a teda sa nepozastavuje nad administratívnymi a právnymi opatreniami, týkajúcimi sa prípadného odstúpenia írskych biskupov, hoci ide o rozhodnutia, ktoré hlave Katolíckej cirkvi prináležia. Dodal, že v súčasnosti sa nepripravuje žiadny nový

dokument Kongregácie pre náuku viery v súvislosti so spomenutou záležitosťou. Podľa hovorca Svätej stolice sú členovia Cirkvi povolaní rešpektovať zákony krajín, v ktorých žijú a spolupracovať s občianskymi autoritami. Cirkvev je vnímaná ako morálna autorita a tieto zločiny sú o to závažnejšie, ak sa ich dopúšťajú zástupcovia Cirkvi. Napokon sa p. Lombardi vyjadril k situácii zneužívania v Nemecku, keď povedal, že každá krajina má svoju vlastnú osobitosť a prináleží pápežovi zvoliť si čas a spôsob zásahu.

-dj-

Benedikt XVI. prijal rezignáciu írskeho biskupa Johna Mageeho

Vatikán (24. marca, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal rezignáciu biskupa írskej diecézy Cloyne Mons. Johna Mageeho, na základe Kánonu 401, § 2 Kódexu kánonického práva. V súvislosti s touto záležitosťou bolo vydané stanovisko Mons. Dermota Clifforda, arcibiskupa Cashelu a Emly a apoštolského administrátora diecézy Cloyne: „Rád by som poďakoval biskupovi Johnovi Maggemu za spoluprácu, ktorú mi poskytol od môjho menovania za apoštolského administrátora diecézy Cloyne 7. marca 2009. Želám mu na jeho odpočinku veľa Božieho požehnania. Proším o neustále modlitby a podporu laických veriacich, kňazov a rehoľníkov diecézy Cloyne pre všetkých, ktorí trpeli zneužívaním.“

-dj-

Vo Vatikáne zasadá Komisia pre štúdium otázok, týkajúcich sa Katolíckej cirkvi v Číne

Vatikán (22. marca, RV) – Od 22. do 24. marca vo Vatikáne zasadá Komisia pre štúdium dôležitých otázok, týkajúcich sa života Katolíckej cirkvi v Číne, ktorú v roku 2007 ustanovil pápež Benedikt XVI. Komisia pozostáva z predstaviteľov zodpovedajúcich dikastérií Rímskej kúrie, a zástupcov čínskeho episkopátu a rehoľných kongregácií. Témou prvého plenárneho zasadnutia v marci 2008, bol pápežov List čínskym katolíkom z mája 2007. Druhé plenárne zasadnutie sa zaoberalo témou ľudskej, intelektuálnej, duchovnej a pastoračnej formácie seminaristov a zasvätených osôb, ako aj stálou formáciou kňazov. Práve prebiehajúce tretie zasadnutie sa venuje prehĺbeniu témy formácie v súvislosti s dielom kňazov a zasvätených osôb a jeho prínosu Cirkvi v oblasti ohlasovania evanjelia zoči-voči výzvam, vyplývajúcim z vývoja spoločenských a kultúrnych podmienok.

-jak-

Stanovisko Svätej stolice k „Murphyho prípadu“

Vatikán (25. marca, RV) – „Žiadne utajovanie, žiadny zákaz ohlásiť prípady zneužívania, Kongregácia pre náuku viery bola informovaná o prípadoch až o 20 rokov neskôr“ – takto reaguje hovorca Svätej stolice Federico Lombardi SJ na obvinenia, ktoré smerujú na Vatikán v takzvanom „Murphyho prípade“, o ktorom informoval denník „New York Times“. Ide o prípad amerického kňaza, ktorý mal sexuálne zneužiť asi 200 sluchovo postihnutých detí. P. Lombardi vydal k článku oficiálne stanovisko, ktoré prinášame v plnom znení:

„Tragický prípad otca Lawrencea Murphyho, kňaza arcidiecézy Milwaukee, sa týkal osobitne zraniteľných obetí, ktoré hrozne trpeli pre jeho skutky. Sexuálnym zneužívaním sluchovo postihnutých detí porušil zákon – a – čo je ešte vážnejšie, posvätnú dôveru, ktorú k nemu jeho obeť prechovávali. Asi v polovici 70. rokov niektoré obeť otca Milwaukeeho ohlásili zneužívania spáchané z jeho strany, civilným predstaviteľom, ktorí začali voči nemu vyšetrovanie. Ako bolo uvedené, toto vyšetrovanie bolo zastavené. Kongregácia pre náuku viery o tom bola informovaná až o približne 20 rokov neskôr. Bolo tiež uvedené, že existuje vzťah medzi uplatnením inštrukcie Crimen sollicitationis (údajný tajný dokument z roku 1962 o utajovaní zločinov, pozn. red.) a neohlásením zneužívania detí civilným autoritám v tomto prípade. V skutočnosti neexistuje žiadny takýto vzťah.“

V skutočnosti, v rozpore s niektorými tvrdeniami kolujúcimi v tlači, ani Crimen sollicitationis, ani Kódex Kánonického práva nikdy nezakazovali ohlasovanie zneužívania páchaných na deťoch zákonným zločkom.

Na konci 90. rokov, po viac ako dvoch desaťročiach od oznámenia zneužití diecéznym predstaviteľom a polícii, bola po prvýkrát položená Kongregácii pre náuku viery otázka, ako kánonicky postupovať v Murphyho prípade. Kongregácia bola informovaná o záležitosti, pretože išlo o zvädzanie v svedectví, čo je narušením sviatosti zmierenia. Je dôležité poznamenať, že kánonická otázka predstavená Kongregácii nebola nijakým spôsobom spätá s akýmkoľvek potenciálnym občianskym či trestným konaním proti otcovi Murphymu.

V podobných prípadoch Kódex kánonického práva nepredpokladá automatické tresty, ale odporúča, aby z rozsudku nebol vylúčený ani najvyšší cirkevný trest v podobe prepustenia z klerického stavu (porov. Kánon 1395, č. 2). Vo svetle faktu, že otec Murphy bol starší a nachádzal sa v zlom zdravotnom stave, a že žil v ústraní, ako aj toho, že počas viac ako 20 rokov neboli ohlásené ďalšie prípady zneužitia, Kongregácia pre náuku viery navrhla, aby arcibiskup Milwaukee vyriešil situáciu napríklad tým, že obmedzí verejnú službu otca Murphyho a bude vyžadovať, aby prevzal plnú zodpovednosť za závažnosť svojich skutkov. Otec Murphy zomrel asi štyri mesiace po tom, bez ďalších incidentov.

-sg-

Benedikt XVI. biskupom afrických štátov Burkina Faso a Nigeru

Vatikán (20. marca, RV) – Inkulturácia viery, solidarita zakorenená v láske Boha, dôležitosť kňazstva a medzináboženského dialógu – týmito témam sa pápež Benedikt XVI. venoval počas audiencie biskupov afrických krajín Burkina Faso a Niger, v rámci ich návštevy Ad limina apostolorum vo Vatikáne. Svätý Otec v príhovore pripomenul Synodu biskupov pre Afriku, ktorá sa konala v októbri minulého roku, a ktorá pozvala kresťanské spoločenstvá k napĺňaniu výziev zmierenia, spravodlivosti a pokoja. Ďalej obrátil pozornosť na chorých a trpiacich tejto krajiny a zdôraznil potrebu akejsi novej „misijnej horlivosti“, aby bolo evanjeliové poslanstvo prijímané v plnom rozsahu a žité verne: „Viera vždy potrebuje upevňovať svoje korene, aby sa nevrátila k praktikám starým alebo nezodpovedajúcim nasledovaniu Krista, a aby odolávala prejavom súčasného sveta, často nepriateľským voči evanjeliómu ideálu.“

Na adresu veľkosti kňazskej služby v kontexte Roku kňazov Svätý Otec zdôraznil, aká dôležitá je úloha privádzať ľudí k Bohu. Poukázal aj na miesto katechéto, laikov a mladých v spoločnosti a potrebu ich dôslednej a všestrannej formácie. Ocenil „vzťahy úcty a priateľstva“, ktoré existujú v medzináboženskom dialógu a zopakoval, že „je dôležité viesť mladých ľudí k základným hodnotám úcty a bratstva“, ktoré podporujú „vzájomné porozumenie“:

„Putá, ktoré spájajú kresťanov a moslimov, sa môžu aj naďalej posilňovať, až po nastolenie pokoja a spravodlivosti a podporenie všeobecného dobra, odmietajúce každé pokušenie násilia alebo intolerancie.“ -jak-

Škandinávski biskupi na návšteve Ad limina apostolorum

Vatikán (22. marca, RV) – Od 22. do 27. marca sú vo Vatikáne na úradnej návšteve Ad limina apostolorum škandinávski biskupi, ktorí zastupujú biskupské konferencie Dánska, Fínska, Islandu, Nórska a Švédska a sú združení do Konferencie biskupov Škandinávie. Táto má 12 členov zastupujúcich sedem diecéz Švédska, Dánska, Nórska, Fínska a Islandu. Na jej čele stojí je Mons. Anders Arborelius, biskup Štokholmu. Celkový počet katolíckych veriacich je 250 - 300 tisíc.

Vo všetkých týchto krajinách prevládajú príslušníci luteránskeho náboženstva, katolíci tvoria percentuálnu menšinu. Na počet obyvateľov je ich najviac na Islande – 2,9%, a najmenej ich je vo Fínsku (0,2%). V Dánsku tvoria 0,7%, v Nórsku 1,3% a vo Švédsku 1,9%. V júni 1989 navštívil škandinávské krajiny pápež Ján Pavol II. počas svojej 42. zahraničnej apoštol-

skej cesty. Zatiaľ posledná úradná návšteva Ad limina apostolorum biskupov Škandinávie vo Vatikáne sa konala 5. apríla 2003. -pd-

Skončila sa prvá fáza apoštolskej vizitácie u Kristových legionárov

Vatikán (23. apríla, RV) - Kongregácia Kristovi legionári zverejnila na internetových stránkach svojho pridruženého laického hnutia Regnum Christi, že bola ukončená prvá fáza apoštolskej vizitácie, ktorá sa koná na základe rozhodnutia Svätej stolice. Tato vizitácia sa začala potom, čo vyšli najavo skutočnosti o dvojacom živote zakladateľa kongregácie Marciala Maciela Degollada. Pápež Benedikt XVI. v roku 2006 rozhodol prostredníctvom Kongregácie pre náuku viery o tom, že predstavený Kristových legionárov sa má „stiahnuť do ústrania a vzdať sa akejkoľvek verejnej služby“.

Vedenie kongregácie vinu svojho zakladateľa nikdy nepripustilo, nakoľko Degollado dokázal svoj druhý život dokonale tajiť, napriek jestvujúcim dôkazom v podobe niekoľkých jeho potomkov. Vatikán teda pristúpil k hĺbkovej inšpekcii tejto kongregácie a jej 120 komunit. Nachádzajú sa v 21 krajinách sveta, najmä v USA, Mexiku, Taliansku a Španielsku. 30. apríla sa vo Vatikáne stretne štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone s členmi vizitačnej komisie, ktorá predloží záverečnú správu z vyšetrovania. O ďalšom osude Kongregácie Kristovi Legionári rozhodne Svätý Otec, uvádza sa v jej internetovom komuniké. -pd-

Poštová známka pri príležitosti vystavenia Turínskeho plátna

Taliansko (23. marca, RV) – V pondelok bola v Turíne predstavená poštová známka v rámci prípravy na vystavenie Turínskeho plátna, ktoré je plánované v termíne od 10. apríla do 23. mája tento rok. Znáмка v hodnote 60 centov je reprodukciami malby od Gerolama della Rovereho z roku 1620 a znázorňuje „Hrob Krista a troch anjelov, držiacich plátno“. Riaditeľ Talianskej pošty Giovanni Ialongo v tejto súvislosti povedal:

„Pre Taliansku poštu je to veľmi významná udalosť. Odo dnes budú distribuované 4 milióny známok s témou Turínskeho plátna. Rovnaká emisia sa dostane do celého sveta, je to skutočne výnimočný moment, pretože ju bude sprevádzať aj špeciálna pečať s reprodukciami Turínskeho plátna.“ -dj-

Austrálski mladí sa pripravujú na Svetové dni mládeže v Madride

Austrália/Španielsko (23. marca, RV) – Na Svetové dni mládeže, ktoré budú od 11. do 15. augusta 2011 v Madride, sa pripravujú aj mladí v Sydney, kde sa toto podujatie konalo v roku 2008. V uplynulých dňoch zasadli aj členovia Austrálskeho výboru pre Svetové dni mládeže, aby vypracovali logistiku k podujatiu. „V nasledujúcich mesiacoch“ – povedal Mons. Joseph Grech z Biskupskej komisie pre pastoračný život – „vypracuje Konferencia biskupov Austrálie plán práce na podporu mládežníckych skupín, ktoré pocestujú do Madridu.“ Dodáva, že na svetových dňoch v Španielsku budú počas vrcholných chvíľ slávnosti podľa odhadov prítomné asi dva milióny ľudí, o ktorých bude aj vďaka skúsenostiam austrálskeho výboru pri organizovaní takejto udalosti dobre postarané. Významným podujatím v rámci dlhodobej prípravy na SDM 2011 bude aj stretnutie mladých Ríma a regiónu Lazio so Svätým Otcom na Námestí sv. Petra tento štvrtok 26. marca. -sg-

Brutálne násilnosti páchané na kresťanoch v Pakistane

Pakistan (22. marca, RV/AsiaNews/Zenit) - Zaživa upálení, pretože odmietli konvertovať na islam – takto zaobchádzajú v Pakistane s kresťanmi. Odsúdeniahodný prípad sa stal manželskému kresťanskému páru – Arshedovi Masihovi a jeho manželke, ktorí pracovali od roku 2005 u bohatého podnikateľa. V poslednom období sa začali množiť problémy pre ich kresťanské vierovyznanie a 19. marca muža sa pokúsila zaživa upáliť skupina moslimských extrémistov. Momentálne je hospitalizovaný s popáleninami na 80 percentách tela, pričom podľa lekárov má iba malú šancu na prežitie. Jeho manželku zasa znásilnili policajti. Ako uvádza agentúra AsiaNews, násilníci neušetrili ani ich deti, ktoré prinútili sa na hrôzu pozerat'.
O ďalšom prípade informovala agentúra Fides a týka sa zaživa upáleného dievčaťa, ktoré tiež odmietlo konvertovať na islam. Mladá kresťanka zomrela 10. marca s popáleninami na celom tele. Počas života bola nútená k prostitúcii, následne otehotnela a smutnú udalosť ohlásila policii. Tá však nekonala a zakrátko na to ju neznámy muž polial benzínom a zapálil.

Prezident Pakistanu Ásif Alí Zardári oznámil úmysel zriadiť linku priamo v jeho úrade na oznamovanie najvážnejších prípadov násilia páchaných na náboženských menšinách. Cieľom má byť okamžitý

zásah zodpovedných úradov. Kresťanské spoločenstvo prijalo tento návrh s potešením a dúfa, že prispeje k jeho väčšej ochrane. -sg-

Bývalí trestanci z väzníc v Manile začínajú nový život vďaka kresťanským dobrovoľníkom

Filipíny (23. marca, RV/AsiaNews) - Od roku 1976 viac ako 10-tisíc bývalých trestancov z väzníc v Manile začalo nový život vďaka dobrovoľníkom z organizácie Caritas a z Dominikánskeho laického združenia. Ako uviedol jeden z nich - Ruperto A. Nicolas - „pomáhať našim bratom vo väzení je pre nás istý druh apoštolátu. Potrebujú sa vrátiť domov a začať nový, dôstojný život. Našou aktivitou sa snažíme vnieť do ich životov nádej a vieru.“ Ako informuje agentúra AsiaNews, v pôstnom období sa združenie snaží o reintegráciu 30 bývalých väzňov, ktorých sprevádzalo už počas pobytu vo väzení. Ich svedectvá sú výrečné. 23-ročný mladý muž Dagohoy, ktorý navštevoval formačné kurzy dobrovoľníkov, hovorí: „Bol som vo väzení niekoľkokrát, a vďaka ich pomoci som si uvedomil svoje zlyhanie. Vďaka nim som začal mať nádej a znovu som získal vieru v Boha, ktorá mi umožnila vrátiť sa do života s novou silou a milosťou.“ -pd-

Kňazi anglických Oratórií sa pripravujú na beatifikáciu kardinála Newmana

Veľká Británia (20. marca, RV) - Kňazi anglických Oratórií, založených kardinálom Johnom Henrym Newmanom, vyjadrujú svoju radosť z oznámenia, že ho Benedikt XVI. blahorečí počas septembrovej návštevy vo Veľkej Británii. Páter Richard Duffield, prior Oratória v Birminghame, pri tejto príležitosti uviedol, že pápežova osobná náklonnosť k Newmanovi „významne prispela k pochopeniu hĺbky a dôležitosti dedičstva zakladateľa oratórií.“ Podľa jeho slov rozhodnutie Svätého Otca blahorečiť Newmana osobne „potvrzuje osobitné požehnanie pre anglické Oratória a pre všetkých, ktorí sa inšpirovali životom a dielom tohto teológa“. Blahorečenie sa uskutoční v arcidiecéze Birmingham, kde kardinál strávil veľkú časť svojho života - najskôr žil v Oxforde ako anglikán a v roku 1845 vstúpil do Katolíckej cirkvi, a následne v Birminghame, kde založil Oratórium a pôsobil viac ako 40 rokov. John Henry Newman sa narodil v roku 1801 a zomrel v roku 1890. -pd-

20. výročie biskupskej vysviacky si pripomenuli ďakovnou slávnosťou

Spoločenstvo Banskobystrickej diecézy v Banskej Bystrici slávalo dňa 21. marca 2010 Eucharistiou ako poďakovanie za doterajších 20 rokov služby a spolupráce s diecéznym biskupom Rudolfom Balážom.

Ceremoniár Mons. Jozef Štrba privítal v Katedrále sv. Františka Xaverského vzácných hostí, predovšetkým apoštolského nuncia na Slovensku Mons. Maria Giordana. Ako koncelebrantov predstavil Mons. Stanislava Zvolenského, bratislavského arcibiskupa a metropolitu, ďalej Mons. Jána Babjaka, prešovského arcibiskupa metropolitu a tiež emeritného trnavského arcibiskupa Mons. Jána Sokola. Po boku jubilujúceho biskupa Rudolfa Baláža sa zhromaždili slovenskí biskupi Mons. František Tondra, Mons. Vladimír Filo, Mons. Tomáš Galis, Mons. Milan Chatur, Mons. Peter Rusnák, Mons. Štefan Sečka, Mons. Ján Orosch. Apoštolského nuncia sprevádzal Mons. Gianfranco Gallone. Na slávnosti nechýbali zástupcovia diecézneho kňazského seminára na čele s rektorom Mons. Vojtechom Nepšinským a pätnásť dekanov diecézy.

„Nie nás, Pane, nie nás, ale svoje meno osláv,“ – citátom žalmu Mons. Marián Bublinc, generálny vikár diecézy, nadviazal na liturgické čítania. V príhovore zdôraznil, že slávnosťou nechcú budovať ľudskú slávu, ale tešiť sa z veľkých vecí, ktoré urobil pre miestnu cirkev Pán. Zo života biskupa Rudolfa Baláža okrem iného spomenul dvanásť rokov kňazstva vo výrobe, jeho angažovanosť na poli katechézy a biskupské heslo Pravda vás vyslobodí.

„Svedok pravdy je ten, kto ju hľadá, kto za ňu bojuje, no potom aj trpí,“ zdôraznil generálny vikár.

Apoštolský nuncius Mário Giordana diecézemu biskupovi, ako aj veriacim, odovzdal pozdrav Svätého Otca Benedikta XVI. Prítomných povzbudil, aby sa za Svätého Otca modlili. Slávnosť v katedrále označil ako „príležitosť, poďakovania sa Bohu za jeho dobrotu a milosrdnú lásku, ktorou obdarúva Cirkev v tejto diecéze“. Poďakoval zároveň biskupovi Rudolfovi nielen za ochotu, s ktorou pred dvadsiatimi rokmi vzal na seba biskupskú službu, ale i za svedectvo viery a vernosti pápežovi, Cirkvi a Bohu.

Mons. Stanislav Zvolenský jubilantovi poprial: „kiež sa ti s Božou pomocou darí v sebe stvárňovať obraz Dobrého Pastiera.“ Arcibiskup metropolita okrem iného poukázal na povzbudzujúci príklad biskupskej služby, ktorá pripomína, že s Božou milosťou je možné urobiť veľa dobrého napriek ľudskej slabosti.

Mons. Ján Babjak sa prihovril v mene prítomných gréckokatolíckych biskupov. Za východnú metropoliu biskupovi Balážovi odovzdal dar - ikonu Bohorodičky so slovami „nech ti naša Nebeská matka stále vyprosuje u svojho Syna pevné zdravie, aby si pevne a v pravde viedol ako Mojžiš tebe zverený ľud.“

Biskupský vikár pre maďarsky hovoriacich veriacich dekan Jozef Mahulányi poďakoval Mons. Balážovi za jeho otcovské vedenie, keď uviedol: „úprimnou túžbou maďarských veriacich na Slovensku je, aby na ich čele boli biskupi, ktorí sa rovnako správajú ku všetkým veriacim.“

Blahoželania jubilujúcemu biskupovi vyjadrili aj zástupcovia v mene kňazov diecézy, rodín, zamestnancov biskupského úradu, biskupovej rodnej obce Nevoľné a pracovníkov v školstve.

Zuzana Juhaniaková/ foto Dominik Jáger

Krížová cesta s biskupom Františkom

V nedeľu 21. marca sa na Kapitulskej ulici v Spišskej Kapitule uskutočnila krížová cesta, ktorú pripravili seminaristi z tretieho ročníka Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule – Spišskom Podhradí. Pobožnosť viedol Mons. František Tondra, spišský diecézny biskup. Na krížovej ceste sa zúčastnil aj pomocný biskup Mons. Štefan Sečka, predstavení Kňazského seminára, profesori, seminaristi, veriaci farnosti Spišská Kapitula, Spišské Podhradie a veriaci z okolia.

Marek Bartkovský

Duchovné rozlišovanie a uzdravovanie v pastoračnej praxi

V rámci permanentnej formácie kňazov Žilinskej diecézy sa v kúpeľoch Nimnica v dňoch 18. a 19. marca konal seminár z pastorálnej teológie na tému: Duchovné rozlišovanie a uzdravovanie v pastoračnej praxi. O hodnotné prednášky a diskusie sa postarali karmelitán Vojtech Kodet a psychologička Kateřina Lachmanová z Českej republiky. Zo Žilinskej diecézy sa zúčastnilo 90 kňazov a prítomní boli aj tridsať kňazi z ostatných slovenských diecéz.

Hostia z Čiech v kúpeľoch Nimnica ostali aj nasledujúci deň a pokračovali v prednáškach pre psychiatrov, psychologov, kňazov a modliacich sa z celého Slovenska v rámci interdisciplinárnych stretnutí.

Peter Holbička

Krížová cesta veriacich z ozbrojených zložiek štátu na Kalváriu v Nitre

Príslušníci ozbrojených síl a ozbrojených zborov SR pôsobiaci v starobylej Nitre sa 19. marca 2010 v rámci pôstneho obdobia stretli pod vedením kaplánov Ordinariátu OS a OZ SR kpt. Dr. Martina Pitka a mjr. Mgr. Edmunda Umbu na nitrianskej Kalvárii.

V zamysleniach pri jednotlivých zastaveniach uvažovali nad príkladom, ktorý Ježiš Kristus dáva na svojej krížovej ceste, aby sa od Neho mohli učiť zvládať svoju životnú cestu aj v takých oblastiach, ako sú zlozvyk nadávania, ochota k návšteve chrámu, pokľaknutie pred Sviatosťou, verejné prihlásenie sa ku Kristovi, vzťahy s podriadenými, pomoc bližnému, či trpiacemu, obetavosť, konanie pokánia, dodržiavanie príkazní, či morálny život.

V závere policajný kaplán Pitko vyzval prítomných k uvedomeniu si povolania nasledovať Krista svedomitým plnením služobných povinností službou ľuďom, ochrane života a mieru, službou trpiacim, nezneužívaním svojho postavenia a opravdivým kresťanským životom. Početná účasť veriacich tvoriacich spoločenstvo stretávajúce sa na bohoslužbách v Kostole sv. Michala na Vrškú, medzi ktorými boli už aj príslušníci Colného úradu na krížovej ceste, svedčila o žijúcom a stále rastúcej komunite kresťanov v uniformách v Nitre a ich úprimnej snahe posväcovať svoju profesionálnu službu i život v rodinách počúvaním Božieho Slova, účasťou na liturgických sláveniach a prijímaním sviatostí.

Po skončení pobožnosti sa veriaci s kaplánmi stretli na rodinnom posedení v priestoroch Stacionára sv. Medarda pri občerstvení a vzájomných rozhovoroch.

Tibor Ujlacký

Posviacka oltárneho kríža v obci Lúčka vo farnosti Kračúnovce

Obec Lúčka patrí do farnosti Kračúnovce vo Svidníckom okrese. Od roku 1993 je jednou z dominant obce chrám Nanebovzatia Panny Márie. V piatu pôstnu nedeľu, ktorá tento rok pripadla na 21. marca, v tomto chráme celebroid svätú omšu pomocný košický biskup Stanislav Stolárík, ktorý zároveň požehnal nový oltárny kríž s korpusom Krista v životnej veľkosti. Dielo vysoké takmer 4 metre vytvoril akademický sochár Oskar Košecký. Biskup Stolárík sa v homílii zameral na kríž z pohľadu kresťanskej symboliky a upozornil na utrpenie Krista na kríži, ale aj to, ktoré v súčasnosti nesú prenasledovaní kresťania v Iraku či Nigérii. Prenasledovaní pre kresťanskú vieru v kríži nachádzajú silu pretrpieť nepravosti, ktoré sú na nich páchané.

Jaroslav Fabian

Tomáš Straka členom Ekumenickej poroty v Cannes

Tomáš Straka, výkonný riaditeľ LUX communication – Spoločenstva pre šírenie hodnôt evanjelia v médiách, prijal pozvanie za člena Ekumenickej poroty na prestížnom Filmovom festivale v Cannes 2010.

Ekumenická porota je jednou z troch festivalových porôt. Pozostáva zo šiestich členov a udeľuje nezávislú Cenu ekumenickej poroty za umelecké stvárnenie „tajomných hĺbok človeka, jeho zranení, pádov, ale aj nádejí.“

Predsedom hlavnej poroty bude tohto roku známy americký režisér Tim Burton, z ktorého dielne vyšla aj práve premietaná Alica v krajine zázrakov. Festival začne 12. mája a potrvá do 23. mája.

Tomáš Straka je úspešným režisérom videoklipov, televíznych relácií a reklamných spotov. Do poroty ho nominovala Svetová katolícka asociácia pre komunikáciu - SIGNIS.

LUX communication je občianske združenie, ktoré sa už 16 rokov snaží šíriť hodnoty evanjelia cez médiá, zvlášť cez hudobnú a filmovú produkciu. Jeho najväčším projektom je katolícka Televízia LUX, ktorej je spoločníkom spolu s Konferenciou Biskupov Slovenska a Saleziánmi Don Bosca na Slovensku.

Jaroslav Chanas

Rokovanie kňazskej a pastoračnej rady Ordinariátu OS a OZ SR

V sídle Ordinariátu OS a OZ SR v Marianke sa 23. a 24. marca 2010 stretli členovia poradných orgánov ordinára - kňazskej a pastoračnej rady. Ako prví sa s ordinárom Mons. Františkom Rábekom a jeho biskupskými vikármi stretli vojenský, policajní a väzenskí kapláni, aby zhodnotili uplynulé obdobie a vyjadrili sa k pastoračným zámerom na aktuálne obdobie.

Medzi hlavné témy patrilo ordinárom vyhlásené rok liturgie v Ordinariáte OS a OZ SR, slávenie Veľkonočného Trojdnia, otázka oživenia účasti príslušníkov OS a OZ SR na liturgických sláveniach, príprava púť do Levoče, Lúrd, Ríma a Svätej Zeme, či činnosť záujmového združenia laického apoštolátu - Spoločenstva katolíckych veriacich v OS a OZ SR.

Zasadnutia pastoračnej rady sa okrem kaplánov zúčastnili aj laici Ordinariátu OS a OZ SR z radov príslušníkov ozbrojených síl a ozbrojených a záchranných zborov. Členovia pastoračnej rady poskytli ordinárovi svoje poznatky a skúsenosti súvisiace s pastoračnou činnosťou kaplánov, zhodnotili uplynulé obdobie a vzniesli konkrétne podnety k témam, ktorým sa venovala aj kňazská rada Ordinariátu OS a OZ SR.

Závery zasadnutí oboch rád majú za cieľ prispieť ku skvalitneniu pastoračnej starostlivosti a duchovnej služby Ordinariátu o katolíckych veriacich v Ozbrojených silách a ozbrojených zboroch SR a ich pravidelné rokovanie je dôkazom záujmu ordinára o aktuálne potreby kaplánov a laických veriacich. Súčasťou rokovaní boli aj spoločné sv. omše a individuálne rozhovory Mons. Rábeka s jednotlivými členmi rád. **Tibor Ujlacký**

Rekolekcia v Badíne: poznávajte pravdu a pravda vás vyslobodí

Zhromaždení diecézni a rehoľní kňazi Banskobystrickej diecézy 22. marca 2010 obetovali svätú omšu v Kňazskom seminári v Badíne za diecézneho biskupa Rudolfa Baláza a pripomenuli si 20 rokov od biskupskej vysviacky. Program celodiecéznej rekolekcie sa niesol v duchu evanjeliového výroku „Pravda vás vyslobodí“.

Slávnostný kazateľ Mons. Marián Bublinec v homílii pripomenul myšlienku pápeža Benedikta XVI., že „svedok pravdy je ten, kto pravdu hľadá, kto ju hľasa a potom za ňu aj trpí.“ V homílii sa zamerával práve na vernosť Božiemu slovu a následné poznanie Pravdy, ktorá oslobodzuje človeka. Kristus, ktorý má byť stredobodom nielen kňazského života, zostáva navždy pravým svetlom sveta a vodou života. Ako ďalej pripomenul, človek, ktorý sa úprimne stretne s Kristom, stá-

va sa prameňom živej vody. Marián Bublinec preto jubilujúcemu biskupovi v mene diecézneho spoločenstva zaželal, aby sa pre nich „stal prameňom živej vody.“

Rektor kňazského seminára Mons. Vojtech Nepšinský pozdravil biskupa Rudolfa v mene kňazov diecézy. Poďakoval mu za kňazský – biskupský príklad a zdôraznil vďaku v mene všetkých minulých i súčasných bohoslovcov za vybudovanie Kňazského seminára sv. Františka Xaverského. Mons. Rudolf Baláž počas dvadsiatich rokov biskupskej služby vysvätil 190 kňazov. Za obdobie jeho doterajšej biskupskej služby prijalo kňazskú vysviacku v Banskobystrickej diecéze viac ako 200 kňazov vrátane rehoľných.

Riaditeľ biskupského úradu Mons. Farkaš spolu s dekanom Mons. Pechom odovzdali biskupovi v prítomnosti kňazov jeho maľovaný portrét.

ThDr. HELic. Pavol Kollár Sch.P. v prednáškovej časti priblížil stručné dejiny Banskobystrického biskupstva prostredníctvom profilov jeho štrnástich biskupov. Pätnástym diecéznym biskupom a zároveň prvým rodákom tejto diecézy je Mons. Rudolf Baláž. Dovŕšením dvoch desaťročí biskupskej služby sa Mons. Baláž zaraďuje k biskupom s najdlhšou apoštolskou službou pre túto diecézu. Kňazi diecézy si pozreli nový dokumentárny film so životnými výpoveďami Rudolfa Baláza, ktorý nesie názov Zápas o Boha. Dokument natočila pri príležitosti 20. výročia jeho biskupskej vysviacky sr. Ivica Kúšiková SSpS. **Zuzana Juhaniaková**

Zvestovanie Bohorodičke spojené s nižšími sväteniami

Slávenie sviatku Zvestovania Bohorodičke bolo v košickej katedrále spojené s udeľovaním nižších svätenín štyrom kandidátom. Vladyka Milan Chatur, košický eparcha úkonom podstrihnutia vlasov prijal do duchovného stavu Stanislava Činčára a Jaroslava Girovského, ktorých následne ustanovil za čtecov. Ďalším dvom kandidátom Arpádovi Perhácsovi a Rastislavovi Vargovi udelil posledný stupeň nižších svätenín – subdiakonát. Archijerejskú liturgiu celebroidal vladyka Milan spolu s rektorom kňazského seminára Markom Rozkošom a ďalšími kňazmi. V kázni vladyka poukázal na Bohom stanovený projekt záchranu ľudstva, ktorý bol závislý od súhlasu jednej ženy – Márie. Práve postoj Máriinho „staň sa“ je typickým postojom poslušnosti voči Bohu a jeho vôli. „Je to postoj dôvery a pokory, ktorý dnešnému človeku chýba“ povedal vladyka a vyzval svätencov i prítomný ľud, aby v poznaní Božej vôle cez vlastné svedomie viedli svoj život správnym smerom.

Na slávnosti sa zúčastnili aj seminaristi z Prešova, ktorí takto vyjadrili vzájomnú jednotu a obohatili liturgiu svojim spevom. **Michal Hospodár**

Odborná konferencia Hazard na Dunaji

Ivanka pri Dunaji (24. marca 2010) - V stredu 24. marca sa v Ivanke pri Dunaji uskutočnila odborná konferencia „Hazard na Dunaji“, ktorú zorganizovalo Kolégium Antona Neuwirtha v spolupráci s Nadáciou Konrada Adenauera (Konrad Adenauer Stiftung). Na konferencii, ktorá svojou témou pritiahla viac než 70 účastníkov, vystúpili odborníci z oblastí psychoterapie, ekonómie a politiky. Nad podujatím prevzal záštitu primátor hlavného mesta Bratislavy Andrej Ďurkovský, ktorý konferenciu otvoril svojím prejavom. „Súčasná legislatíva neuchráni ľudí, obzvlášť mladých, od upadnutia do závislostí, gamblerstva, ale ani pridružených negatívnych vplyvov ako pranie špinavých peňazí či prostitúcie,“ povedal Ďurkovský.

V prvom bloku konferencie „Psychológia a sociológia hazardu“ vystúpili psychoterapeuti Hroznata Živný a Barbora Kuchárová. Psychoterapeut Centra pre liečbu drogových závislostí a učiteľ na Katedre liečebnej pedagogiky Pedagogickej fakulty Univerzity Komenského Hroznata Živný, ktorý informoval o spôsoboch liečby gamblerov v Centre pre liečbu drogových závislostí. Tých sa lieči len desať percent z celkového počtu. Interná liečba stojí približne 40 eur denne vrátane režijných nákladov; ambulantná liečba je lacnejšia.

Barbora Kuchárová, psychoterapeutka a riaditeľka občianskeho združenia Prima, sa zamerala na dopady patologického hráčstva, akými sú kriminalita, samovraždy a submordita (nadobúdanie psychických a somatických chorôb). „Užívanie drog a gamblerstvo je často prepojené,“ vyhlásila Kuchárová.

Počas druhej časti, nazvanej „Ekonomické aspekty projektu Metropolis“, prednášal Martin Štochmal zo Stredoeurópskej podnikateľskej a sociálnej iniciatívy (CEBSI). Pozvaný predstaviteľ PR agentúry svoju neúčast' na konferencii ospravedlnil zo zdravotných dôvodov. Štochmal upozornil, že ak by investor Metropolisu skrachoval, vyšli by nazmar aj všetky investície štátu, napríklad do infraštruktúry.

Tretia časť patrila téme „Politické a občianske reakcie“. Podpredsedníčka KDH Jana Žitňanská informovala, že v roku 2008 bolo na Slovensku podľa ministerstva financií 21 tisíc hracích automatov. Tie spôsobili veľa trápenia jednotlivcom, ich rodinám a celej spoločnosti. Pretože tieto automaty tam nie sú na to, aby na nich vyhrávali ľudia, ale aby vyhrávali tí, ktorí ich do krčiem a barov nainštalovali. Už dnes sa na Slovensku odhaduje počet patologických hráčov na 50 tisíc nešťastných ľudských osudov ak nerátame ich rodiny a zasiahnuté komunity,“ povedala Žitňanská. Dôsledky hrania sa prenášajú aj na potomkov. „Deti, ktoré vyrastajú v rodine s gamblerom, majú väčšie problémy v škole, častejšie trpia depresiami a majú vyššie sklony k samovraždám. Navyše mnohé sa stávajú tiež patologickými hráčmi,“ uviedla Žitňanská.

Poslanec NRSR Pavol Minárik upriamil pozornosť na liberalizáciu zákona o hazardných hrách a vyzýval k občianskej aktivite na zamedzenie rozvoja hazardu.

Príspevky, ktoré odzneli na konferencii „Hazard na Dunaji“, budú k dispozícii na internetovej stránke konferencia.kolegium.org.

Matúš Demko

Aj vo farnosti Kolačkov si pripomínajú výročie sviečkovej manifestácie

Vo farnosti Kolačkov sa tento týždeň veriaci modlia svätý ruženec a obetujú krížové cesty za oslobodenie od závislostí, predovšetkým na hracích automatoch, drogách, alkohole, cigaretách, uvoľnenej morálke i nenávisti. S rastúcim počtom vražd kňazov i veriacich, o ktorých médiá väčšinou mlčia, a rovnako aj útokov na mravnosť kňazov, sa chcú veriaci viac modliť za Cirkev, dôverovať jej a tiež modliť sa za všetkých, čo na ňu útočia. Pri spomienkovej slávnosti si najmä mladí vypočuli svedectvo o hrdinstve kňazov i veriacich počas totalitného útlaku Cirkvi. Tak ako pred 22 rokmi veriaci s modlitbou a sviečkami zvíťazili nad bitkou a vodnými delami, aj oni chcú víťaziť nad dnešnými útokmi na Cirkev i našu mravnú i duchovnú slobodu.

Sviečkovú manifestáciu si veriaci pripomenuli sviečkovým sprievodom k pamätníku kolačkovského bývalého farára - básnika, trpiteľa za vieru Jozefa Dragoša Alžbetínčana. Pri pamätníku zaspievali pieseň „Po matke zdedený ruženec mám“ od autora Jozefa Dragoša, ktorý musel žiť i zomrieť v cudzine.

Ladislav Vrábek

UPC v Košiciach: Na misijnom internáte prúdi rušný život

V utorok 23. marca 2010 slávil internátne spoločenstvo na Rampovej ulici v Košiciach svätú omšu pri príležitosti zvolenia si svojho patróna, ktorým sa stal sv. Jozef. Hoci sa donedávna internát na Rampovej označoval pojmom misijný, dnes v ňom prúdi rušný život.

V prítomnosti duchovného správcu UPC v Košiciach Marka Forgáča študenti vyjadrili svoje rozhodnutie zasvätiť sa sv. Jozefovi a zároveň oslávili jeho sviatok. Postavu nového patróna a pozadie jeho voľby prítomným priblížila dlhoročná koordinátorka Anka Romanová a kňaz pôsobiaci na spomínanom internáte Vladimír Balucha. Od tohto dňa má už každé z desiatich internátnych spoločenstiev tvoriacich základ Univerzitného pastoračného centra sv. Košických mučeníkov a študentská časť „Lachaj roi“ svojho patróna.

Jozef Kohut

V Prešove sa hovorilo o nových náboženských hnutiach

Gréckokatolícka teologická fakulta Prešovskej univerzity hostila 24. marca 2010 odborníkov z oblasti sociológie, religionistiky, psychológie, filozofie a teológie. Spoločne diskutovali na tému: „Nové náboženské hnutia v postmoderne“.

Snažili sa pomenovať riziká, ktoré so sebou prinášajú nové náboženské hnutia. Medzi príspevkami odznelo aj upozornenie na výzvy, ktoré so sebou prinášajú. Otvorili sa aj také témy, akými je mapovanie spomínanej tematiky v médiách, sociologické prieskumy verejnej mienky v oblasti religiozity. Rozprávalo sa aj o strachu z nepoznaného a rovnocennom hodnotení manipulácie nielen prostredníctvom náboženských denominácií, ale aj manipulácie prostredníctvom napríklad politiky alebo reklamy.

V jednotlivých sekciách sa účastníci venovali problematike z rôznych uhlov pohľadu. Religionisti sa snažili pomenovať nové náboženské hnutia, zmapovať ich vznik, poslanie, z akého náboženského smeru vychádzajú, ale aj ako sa ich náboženstvo prejavuje v ich živote. Teológovia sa zaoberali otázkami doktrín a podstaty viery náboženstiev. Psychológovia skúmali vplyv náboženstva na človeka a jeho prežívanie. Sociológovia sa zamerali na výskumy v oblasti záujmu ľudí z rôznych sociálnych skupín o transcendentne, a konkrétne prejavy ich religiozity. Filozofi rozoberali myšlienkové prúdy, ktoré so sebou nové náboženské hnutia prinášajú a ako sa v dobe, označovanej za poznačenú sekularizmom, človek s týmito témami vysporadúva.

Všetci si spoločne kladli otázky týkajúce sa slobody, zodpovednosti a svedectva vlastnej viery. **Andrea Čusová**

22. výročie sviečkovej manifestácie

Slovensko si pripomína 22. výročie sviečkovej manifestácie. Bratislavská akcia z 25. marca roku 1988 vstúpila do dejín ako jeden z najvýznamnejších verejných prejavov odporu voči komunistickému režimu v bývalom Československu. Manifestáciu za náboženské slobody a ľudské práva zorganizovali pred dvoma desaťročiami ľudia z tajných a vtedajšom mocou prenasledovaných katolíckych spoločenstiev. Požadovali vymenovanie katolíckych biskupov pre neobsadené slovenské diecézy, úplnú náboženskú slobodu a tiež dodržiavanie ľudských práv. Na polhodinovú manifestáciu na Hviezdoslavovo námestie v Bratislave prišlo v tom čase asi 2000 ľudí.

Ďalšie tisíce boli v priľahlých uličkách. Pokojnú manifestáciu ľudí s horiacimi sviečkami a mod-

litbami napokon štátna polícia neskôr násilne rozohnala.

Táto spomienka pritiahla pozornosť médií a niekoľko desiatok ľudí. Niektorí si túto spomienku špeciálne uctili tým, že priniesli sviečky, ktoré tu na mieste zapálili.

Spomienka sa konala pod záštitou primátora hlavného mesta Andreja Ďurkovského. Hostiami tohtoročnej spomienky boli František Mikloško, jeden z iniciátorov manifestácie a biskup Václav Malý z Prahy, signatár Charty 77. Prítomný bol aj bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský.

Program začal o 17.00 hodine spomienkovým zhromaždením, ktorému predchádzal zvukový záznam zo sviečkovej manifestácie z roku 1988. Ďalej program pokračoval o 18.00 svätou omšou v Dóme sv. Martina. Túto svätú omšu celeburoval arcibiskup Stanislav Zvolenský, koncelebroval a kazateľom bol biskup Václav Malý, ktorý prišiel z Prahy. Po svätej omši pokračovalo modlitbové zhromaždenie Večeradlom, ktoré sa konalo opäť na Hviezdoslavovom námestí.

Nazáver si účastníci akcie pozreli film o sviečkovej manifestácii pod názvom Quo vadis, spojené s diskusiou s arcibiskupom Václavom Malým. **Rádio Lumen/foto Peter Zimen**

ACM na Facebooku

Arcidiecézne centrum pre mládež Košickej arcidiecézy oslovuje mladých aj na facebooku. Ak teda patríte medzi tých, ktorí trávia čas na internete a hľadajú čosi kresťanské a aktuálne, tak neváhajte a staňte sa členom skupiny ACM na Facebooku!

Dostanete sa k informáciám z prvej ruky a hlavne - spojíte sa s ľuďmi, ktorí sa hlásia k viere a zapájajú sa aktívne do života mládeže v Košickej arcidiecéze. Zároveň získate informácie o akciách, o novinkách v ACM a taktiež získate možnosť podeliť sa s ostatnými o svoje pocity a zážitky z dobrých akcií. **Euboslava Hudáková**

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Mária FÁBRYOVÁ, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk,

Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk